

σθεῖσα ἡ σκιά τοῦ βεβηλωθέντος θόλου τῆς Ἀγίας Σοφίας;

Εἶθε! τρίς εἶθε! Ἀλλ' ἐάν οἱ ὀρθόχλμοί μου δέν ἴδωσι τὸ σωτήριο τοῦ Κυρίου, ὁ λιπαρὸς οὗτος λόφος, ὅπου ἀλγῶν ἐχάραξα τὴν διαθήκην τῆς καρδίας μου, ἄς μὲ χρησιμεύσῃ ὡς μνήμα. Θὰ παρέλθω καὶ ἐγὼ ὡς ὄνειρον ἀκαριαῖον, ὡς μ' ἔλεγεν αὐτὴ δι' ἐαυτὴν ἡ ἀπνους κάτοικος τοῦ γείτονός μου λόφου, καὶ μακάριος ὁ τάφος μου ἐάν τῆς φίλης μου τὸ δάκρυ σταλάξῃ ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἐστάλαξαν σήμερον καὶ τὰ ἐμὰ ἐπὶ τῆς τελευταίας κατοικίας ἐκείνης!

N.

ΠΑΝΔΩΡΑ.

—οοο—

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΞΙΚΗΣ. Τὰ ἐτήσια ἔσοδα τῆς δημοκρατίας τῆς Μεξικῆς εἰσὶν ἐννενήκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν, τὰ δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῆς ἑκατὸν καὶ πενήκοντα ἑκατομμύρια.

ΔΩΡΑ. Ἡ πόλις τῶν Παρισίων ἐδωρήσατο τῷ ποιητῇ Λαμαρτίνῳ ὥραϊαν οἰκίαν μετ' ἐκτεταμένης περιοχῆς ἐν τῷ δάσει τῆς Βονωνίης, ἕνεκα τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ κατὰ τὸ 1848. Αἱ δὲ τελευταῖαι Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν ὅτι γραῖά τις κόρη, ἄγνωστος ὅπως τῷ περιωνύμῳ ποιητῇ, ἀφῆκεν αὐτῷ διὰ διαθήκης ὅλην αὐτῆς τὴν περιουσίαν.

ὁ Λαμαρτίνος ὅμως ἀπεποιήθη τὴν προσφορὰν ὑπὲρ τῶν συγγενῶν τῆς γραίας.

ΙΠΠΟΙ. Πειράματά τινα γενόμενα ἐσχάτως ἐν Παρισίοις κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ ἀπέδειξαν ὅτι ὁ ἵππος δύναται νὰ ζήσῃ διὰ μόνου ὕδατος εἰκοσιπέντε ἡμέρας, ἀνευ τροφῆς ἢ ποτοῦ δεκαεπτὰ ἡμέρας, πέντε ἡμέρας ἐάν τῷ δίδωσι μόνον νὰ τρώγῃ χωρὶς ῥανίδα ποτοῦ, καὶ δέκα ἡμέρας ἐάν τρώγῃ μὲν, πίνει δὲ ὀλιγώτατον καὶ ἀνεπαρκὲς ὕδωρ. Ἴππος ἀφειδὲς ἀνευ ὕδατος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπιεν ἐν διαστήματι τριῶν λεπτῶν τῆς ὥρας ἑκατὸν τέσσαρας λίτρας.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

—οοο—

Εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 226 φυλλάδιον, τὸ τῆς 15 Αὐγούστου, συνέβη σπουδαῖον παρόραμα ἑνεκα ἀπροσεξίας· ἡ πρώτη γραμμὴ τῆς πρώτης στήλης τῆς σελίδος 234, ἐτέθη ὡς πρώτη γραμμὴ τῆς πρώτης στήλης τῆς σελίδος 237. Τὴν μετατοπισθεῖσαν λοιπὸν ταύτην γραμμὴν τὴν ἔχουσιν οὕτω· « Χανέ, ἐπορεύθη ὁ Σουλτάνος μετὰ πολλῶν χιλιά- », παρακαλεῖται νὰ μεταφέρῃ ὁ εὐμενὴς ἀναγνώστης εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς σελίδος 234 καὶ τότε πάντα τὰ λοιπὰ ἀναγινώσκονται ἐν τάξει.

ΑΣΜΑ

Φιλλανδοῦς τινος χωρικῆς, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ εἰς τὴν διάλεκτον καὶ προσφορὰν τῶν Κασίων ὑπὸ N. Γ. Μ.

—οοο—

Ὅχ! ὁ ἄρμαστὸς (1) μ' ἄν ἤρκατο (2) κ' ἐθρίζε (3)

ῥ' ἐκείνος ἀποῦ ῥώρου!

Τῷ λόγκου (4) εἰς τὸ στόμα τοῦ φίλ' ἤθε' (5) νὰ κολλήσω,

κί' ἄς ἦτο καὶ κατάμουσγο (6) κί' ἀποῦ τοῦ Λύκου τό'μα (7)

Τάχ (8) χέρατ' τοῦ θε ῥ' ἄρπαξα (9) ἀρίσως κ' ἔρα' φεῖ (10)

Εἰς τὰ ἀχτύλια τοῦ 'το (11) τρέρου (12) τυλιμένο (13).

Ὅχον! καὶ νὰ 'το βολετὸ (14) ῥ οἱ ἄγεμοι (15) νὰ 'ξέρα νὰ 'μιλοῦσα (16)

καὶ ὁ βορρῆας τῆς ἀνταξίης νὰ γρώγιζε (17) μιὰ γλώτσα (18)

Θὰ πῆαιραx (19) καὶ θὰ 'στρεῖ-ικ καὶ θὰ 'φερναx χαπάργια (20).

πετούμενοι (21) καὶ κρυεροὶ 'στῆς δύο δύο ἀποῦ ἀπούτται (22)

Τὰ πλειὰ κλεχτότερα (23) φαγιά νὰ χάσω φκαριστοῦ μου (24)

καὶ τὰ ὀρετὰ (25) 'ποῦ στοῦ Παπὰ εἰς τὸ τσουφρά (26) ῥ' ἀπάνω,

Παρὰ ῥ' ἀφίλω τὴ γκαρδιακήμ (27) μ' ἀάπη (28)

ζεῖνο ῥ ἀποῦ λαχτάριζα (29) κ' ἔάπον ῥ (30) εἰς τὸ θέρρος

καὶ τόχ' χειμῶν ἀνάμεσα μ' ἤεσε (31) μ' ἀλυσίδες (32)

(1) Ἀρμαστὸς—Ἐραστὴς. (2)—ἤρκατο. Οἱ Κάσιαι τρέπουν πολλάκις τὸ χ εἰς κ καὶ προφέρουν αὐτὸ ὡς εἰ Ἰταλοὶ τὸ chi. (3)—Ἐθρίζε· καὶ εἰς ταύτην καθὼς καὶ εἰς ἄλλα; πολλὰς λέξεις, ὡς παρακατιόντες βλέπομεν, οἱ Κάσιαι ἀποβάλλουν τὸ γ.—Ἐν τῇ λέγει—παρρηθός. (5)—Ἡῖλα. (6)—Καταμουσγόν· (7)—Τὸ αἶμα. (8)—Τὴν τὸ τελικὸν γ τρέπουν πάντοτε εἰς τὸ ἀμείστος ἐπίμινον σύμφωνον. (9)—Ἡθὶλ' ἄρπαξεν. (10)—Ὀρεῖδι. (11)—Εἰς τὰ δάκτυλά τοῦ ἦτο. (12)—Τριγύρου. (13)—Τυλιγμένο. (14)—Δυνατόν. (15) Ἡ συνθετικὴ λέξις ἐν Κάσῳ εἶναι « ἀάρας » ἄνιμον δὲ λέγουσιν μόνον ὅταν ὀργίζωνται κατὰ τινος ἀργοποροῦντος νὰ ἐπανέλθῃ. « Ποῦ 'στὸν ἄνιμον ἐπῆα; ἐνιμουρίστηκα » ὅπλ. τὸν παρέρχον ὁ δούς τοῦ ἀνέμου. (16)—Ὀμιλίον. (17)—Ἐγώριζε. (18)—Γλώσσα. (19)—Ἐπῆαιρα. (20)—Εἰδήσεις. Δὲν ἔτυχον λῆξιν τῆς γλώσσης μὰς συνηθισμένην ἐν Κάσῳ ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν τουρκικὴν ταύτην. (21)—Βιτώνται. (22)—Ἀγαπῶνται. (23)—Ἐκλεχτότερα. (24)—Εὐχαριστοῦμαι ἢ ἐπροτίμα. (25)—Ὀρετὰ, τροπὴ τοῦ π εἰς ρ. (26)—Τράπεζα. ἴδε σημ. 20. (27)—Ἐγκαρδίον. (28)—Ἀγάπη. (29)—Ἰκτεροπύμενον. (30)—Ἠγάπων. (31)—Μ' ἔδεσε. (32)—Μ' ἀλυσίδας.